

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Пре недељу дана браћо и сестре, започело је празновање Васкрсења Христовога. Необично да то помињемо пре почетка поста, да управо тако јер ово су припремне недеље, четири припремне недеље које предходе Светом Великом или Часном посту, кроз који ми путујемо ка Васкрсењу Христовоме и нашем. Прошла недеља била је недеља Митара и Фарисеја, где се изнело Јеванђеље пред нас које говори о највећем греху и највећој врлини. О греху гордости Фарисеја, и о смирењу онога Цариника Митара о коме Јеванђеље говори. То је поука за све нас браћо и сестре, како треба дочекати Свети и Велики пост, како га треба пребродити без бродолома, да би смо стигли у тихо пристаниште Васкрсења Христовога.

А данас, данас је Јеванђеље свакога од нас. Данас је Јеванђеље о грешном човеку, о блудном сину, или распусном сину. Ко је од нас без тога? У чему је био грех тога сина који се данас помиње у данашњем Светом Јеванђељу о коме смо слушали? У предавању греху! Јер каже Јеванђеље да један отац имађаше два сина, и онај млађи рече оцу, по оној народној младост-лудост: „дај ми део мога имања што мени припада“. И отац му подели имање, без противљења даде свакоме што је њему припадало. А млађи син покупи своје имање претвори га у новац, и оде каже у далеку земљу. Шта то значи, шта је тај син и ко је тај млађи син, ко је тај старији син? Старија су наша браћа небеска браћо и сестре, Свети Архангели, Ангели и остале Небеске силе. А човек, човек је млађи брат њихов.

И човек се отуђи од Бога кроз грех, отиде у далеку земљу, земљу греха где се за Бога не зна, и тамо поче живети распусно, предавати се гресима, страстима, и у томе потроши све имање и душу и тело, и разум и савест и све што је од Бога добио он то потроши живећи безпутно. Када настаде невоља по оној народној „неста пара, неста пријатеља“, он се нађе у великој невољи, и вели прими се у једнога домаћина да буде слуга, и овај га посла у поље да чува свиње. Коме се то приближио блудни син када је

одступио од оца? Приближио се непријатељу Божијем ђаволу, који га је и даље упућивао да чува свиње, да негује своје страсти, и своје грехе. Али греси не могу да задовоље глад и жеђ духовну, глад за Богом, жеђ за духовним животом. Греси и страсти су као суви песак којег би човек узимао и гутао, да би утолио своју глад и жеђ. Не може се тако решити тај проблем.

Служећи томе домаћину односно ђаволу, кроз своје грехе и страсти, овај син је желео да се нахрани макар и оним рошчићима које су свиње ријући по земљи, тражиле и јеле. Али и то му нико не даваше. Кад се видео у невољи великој, шта се деси са тим блудним сином? Који је први његов корак био? Дође к себи! А где је био до тада? Био је ван себе, био је вансебан, другим речима био је луд, био је у лудилу у безумљу, јер човек који не служи Богу него служи ђаволу, кроз сваки грех он уноси по једну лудост у своју душу. А човек који се предаје греху потпуно он је у ствари безуман. И први пут из пакла ка Рају, од грешника ка Светитељу, јесте доћи к себи. То значи схватити свој положај, сагледати своју греховност, видети где се налазимо на томе путу, јер без долажења к себи нема исправке, нема покајања, нема ни спасења. Кад дође к себи, и виде у каквом је положају онда долази питање: „шта да радим?“, који је следећи корак и долази одлука. „Знам шта ћу чинити“. Одлука једино спасоносна, једино исправна, једино која може да врати човека Богу: „Устаћу и идем оцу своме. Јер код њега има много најамника који живе у изобиљу, а ја овде умирем од глади. Идем оцу па ћу му казати оче сагреших небу и теби. И небу и теби, не само теби него свим стварима Божијим, свим Анђелима Божијим, у свакој твари Божијој сагрешио сам. И казаћу му: нисам достојан да се више назовем твојим сином, него ме прими као једног од твојих најамника од твојих слугу“.

То је одлука, врло важна одлука у животу свакога од нас. А онда долази реализација те одлуке, долази спровођење у дело онога што смо одлучили. Устаде и отиде оцу. А отац да ли је заборавио на свога сина који је одлутао од њега? Не, он га је погледао, он је гледао на пут којим је син отишао, очекујући да се истим путем и

врати. И заиста угледа га из далека. Значи отац се надао повратку сина, и очекивао га. И кад га угледа потрча му у сусрет, загрли га и целива, и нареди слугама да овом сину, овај поче да говори: „Оче сагреших небу и теби“, и даље отац му није дао да доврши своју мисао, него нареди да му донесу најлепшу хаљину да га обуку јер је био у ритама, да му дају прстен на руку што је био знак достојанства сина, да му даду обућу на ноге, и онда каже слугама отац, уствари Отац наш Небески свакоме покајнику, каже слугама својим: „Закољите теле угојено да се веселимо, јер овај син мој беше мртав и оживе, беше изгубљен и нађе се“. И би тако и почеше се веселити.

То је велика тајна браћо и сестре, то је велика моћ, то је велика сила покајања, која доноси радост и небу и земљи и Оцу нашем Небеском, и нашој браћи Анђелима и Светитељима на Небу, али и нама самима. Покајање је једино средство, једина моћ, која нас може из пакла греха и страсти, из робовања ђаволу поново вратити у наручје Божије, где нас Отац наш Небески чека са раширеним рукама и са љубављу великом.

И онда почеше се веселити. Цело Небо се радује, цела Твар Божија се радује повратку грешника на пут правде, на пут врлине, на пут спасења. Зато је Господ и рекао једном приликом, да већа радост бива на Небу за једнога грешника који се каје, него за деведесет и девет праведника којима не треба покајање. А и чињеница је браћо и сестре да нема човека да живи а да не греши, нема ни један човек без греха, а камоли деведесет и девет. Једини без греха је Господ наш Исус Христос, који је Син Божији оваплоћени, који је дошао на земљу да људима покаже пут спасења. И да нам дарује живот вечни. Да нам дарује оно што нам греси наши одузимају, што нам непријатељ Божији одузима и краде.

И у току тог весеља те радости долази са поља, каже Јеванђеље, старији син овога домаћина који је био на послу у пољу. И чу неку вриску и песму у дому своме. Па не знајући шта је призове слугу једнога и пита: „Шта је то тамо“? Каже: „Брат твој врати се, и отац зато што га виде жива и здрава нареди ову гозбу“. И у овом

старијем сину који је био у свему послушан оцу роди се злоба, роди се завист, и он не хтеде да уђе у двор свој, у дом оца свога у знак протеста. И отац изађе пред њега и моли га да уђе и он. А он прекори оца свога: „Оче толико година те служим безпрекорно, никада твоју заповест нисам прекршио, али никад ниси дао ни једно јаре да се провеселим са мојим друштвом, а овај твој син (наглашава то), не вели „мој брат“, него „твој син“ који ти расточи имање са блудницама, њему си заклао теле угојено“. Отац га поново опомиње: „Сине, ти си свагда самном и своје и све моје твоје је, требало се развеселити и прославити догађај, јер овај твој брат, опомиње га отац на братство, јер овај твој брат не вели овај мој син, него овај твој брат беше мртав и оживе, беше изгубљен и нађе се“. Мртав у гресима беше овај покајник, али васкрснуо кроз покајање сам себе. Као што и каже Свети Апостол Павле: „Устани ти који спаваш и васкрсни из мртвих, и обасјаће те Христос“. То је покајање, а то Света Црква износи у данашњу Свету недељу, да нас припреми, да нам покаже пут опет како треба провести време Светог Великога поста. У покајању, у молитви, у исправци живота свога. У повраћају Оцу нашем Небеском са пута греха, са пута страсти, од служења непријатељу Божијем ђаволу да постанемо слуге Божије. То је браћо и сестре наука данашњег Светог Јеванђеља и данашње Свете недеље.

Нека би Бог дао снаге свакоме од нас, и целом нашем народу, и целом роду људскоме да схватимо смисао свога живота овде на земљи, да нам је овај живот дат да живећи овде, припремимо себе за живот у Царству Небескоме, за живот вечни. То је циљ ради кога је човек створен, то је циљ коме човек треба да служи и коме да тежи. Али не само за време Светога поста, него целог живота нашега да се трудимо да живимо по заповестима Божијим, у врлинама Јеванђељским које је Господ проповедао у смирењу, и трпљењу, у покајању и молитви у посту, и чињењу добрих дела, јер тако се само Богу служи и тако се душа спасава.

Нека би Господ учинио милост своју, свима нама даровао да овај предстојећи пост у који улазимо за две недеље, прођемо без бродолома, без духовне штете у покајању како би смо дочекали

Светло Васкрсење Христово, а тиме и наше Васкрсење кад дође последњи дан овога света. Да би смо и ми ушли у радост Оца нашега Небескога, да би се цело Небо радовало ради нас, као ради овог сина блуднога који се вратио оцу своме, и да тако будемо са Господом и са свима Светима у све дане и сву вечност, славећи Оца и Сина и Светога Духа кроза све време и сву вечност.

Амин.